

i Overeensstemmelse med Lov af 4de Marts 1857, under Forudsætning af at der blev ydet ham Understøttelse af Monarchiets Finantser, navnlig saaledes, at Finantsministeriet skulde overtage en Trediedeel af de paa hver af Banens Sectioner saaldende garanterede Actier, hvilken Trediedeel dog først skulde betales, naar hver enkelt Section ifølge Bestemmelsen i Loven af 4de Marts 1857 var berettiget til at erholde Garantien; samt at de omhandlede Trediedele af Actierne skulde betales efter en Cours af 90 for hvert 100 Rbd. af Actiernes paalydende Sum, dog at ingen Betaling skulde forlanges af Finantsministeriet før den 1ste October 1861.

Da Finantsministeriet erklærede sig villigt til paa Drefundsfondets Vegne at give et Tilfagn, som det af Sir S. Morton Peto attraaede, dog kun under Forudsætning af at Indenrigsministeriet gennem Kongerigets Reservecfond ydede Drefundsfondet Bistand med Hensyn til Opfyldelsen af de af dette overtagne Forpligtelser, navnlig paa den Maade som nærmere fremgaaer af Indenrigsministeriets ovennævnte Skrivelse, blev der i det jydste Jernbaneanliggendes Interesse af bemeldte Ministerium meddeelt det fra Finantsministeriets Side forlangte Tilfagn. Jeg tillader mig sluttelig endvidere at vedlægge Gjenpart af en det jydste Jernbaneanliggende ligeledes vedrørende Skrivelse fra Indenrigsministeriet til Justitsraad Dr. Poulsen, som Befuldmægtiget for D^r. Hr. Peto, Brossey og Betts, dateret 2den November 1859.

D. G. Monrad.

Müller.

Tilmeddelende til Formanden i Folkethingets Finantsudvalg.

Den heri ommeldte Skrivelse af 25de October 1859 fra den daværende Indenrigsminister til Finantsministeren er saaledes lydende:

Indenrigsministeriet.

København den 25de October 1859.

Med Hensyn til Finantsministeriets Skrivelse af 13de f. M. unblader jeg ikke at meddele, at ligesom jeg særdeles paafskjønner den Beredvillighed, hvormed Finantsministeriet har besluttet sig til gennem Drefundsfonten at understøtte den jydste Jernbanefag, saaledes er Indenrigsministeriet paa sin Side villigt til gennem Kongerigets Reservecfond at understøtte Drefundsfonten med Hensyn til de af samme overtagne Forpligtelser.

Jeg finder saaledes Intet at erindre imod, at Kongerigets Reservecfond, saavidt det af Finantsministeriet maatte passeres, som foreslaaet, benytter det Overskud, der fra 1ste April 1860 til 1ste April 1864 maatte tilfalde det, til at affjøre Drefundsfonten de garanterede Actier, og at til den Ende det Beløb, der skulde udbetales Reservecfonten hvert Aars 1ste April, forbliver, saavidt muligt, indestaaende hos Monarchiets Finantser til 4 pCt. Hvad Actiernes Priis angaaer, er det en Selvfølge, at Finantsministeriet ikke bør vinde ved denne Transaction, og jeg kan med særdeles Hensyn til, at der kun svares 3 pCt. af det Beløb af Rassebeholdningen, der forrentes, aldeles ikke betvivle, at Finantsministeriet stedse vil kunne ordne Sagen saaledes, at der af de hos samme indestaaende, Reservecfonten tilhørende Beløb altid